

Първи снѣгъ.

Вчера рано станахъ ази,
Чувамъ нѣщо се крѣши,
Гледамъ бати се разкачалъ
И се хили до уши.

Пеперудки бѣли, нѣжни
Тихо падать на земята,
А отвѣнка се зачуха
Виковетѣ на децата.

Питамъ го какво се случи?
А той сочи ми навѣнь;
Гледамъ всичко побѣлѣло —
Всѣки покривъ и коминъ.

Скоро хълма край селото
Почернѣ отъ детски свѣтъ,
И по стрѣмното надолу
Летятъ лекитѣ шейни.

Добричъ.

Иванка К. Томова.

Бѣло и черно.

(По картилките въ кн. 1.)

Въ едно малко село живѣтель съ семейството си бедниятъ чичо Иванъ. Той ималъ много умно момченце. Беденъ билъ чичо Иванъ, но все пакъ билъ щасливъ. Само едно нѣщо тежало на душата му. — Много билъ задлъжнѣль. Нѣмало що да прави. Най-после решилъ да продаде единствената си кравичка, за да се наплати. Мѣжно било на жена му и на момченцето му за кравичката. Но чичо Иванъ решилъ да я продаде и единъ денъ трѣгналъ къмъ пазаря. Вървѣль чичо Иванъ, подпиралъ се съ дрѣновата си тояжка и пушилъ отъ дѣрвената си луличка. Но неговото умно момченце не губило време. То веднага напѣлнило едно бакърче съ черна боя и задебнало следъ баща си. Понеже чичо Иванъ вървѣль бавно, то успѣло да боядиса цѣлата крава. А следъ това се скрило. Чичо Иванъ продѣлжавалъ да върви все така бавно. Случайно той се обѣрналъ и се уплашилъ отъ кравата си. Пусналъ вървъта и хукналъ да бѣга. Кравата се видѣла свободна, обѣрнала се и трѣгнала къмъ село. Момченцето излѣзло, уловило я за повода и я повело къмъ дома.

Следъ дѣлго скитане чичо Иванъ спрѣль. Починалъ си и трѣгналъ назадъ къмъ село. Въ това време момченцето заскало кравата въ обора и я измило отъ боята. Като узналъ това, чичо Иванъ се отказалъ да продава кравичката.

Варна.

Геновевка Горанова
IV а отд. „Св. Климентъ“.

Б. Р. Получихме и много други хубави разкази. Между тѣхъ сѫ тия на малкия Борко х. Дечевъ отъ II отдѣление отъ Варна, на Петя К. Ивановъ отъ IV отд. Прѣвадия отъ Добромиръ Н. Русковъ III отд. Добричъ и др. Браво, деца! Вие ни много зарадвахте. Но ние нѣмаме място да напечатаме разказите на всички ви. Пишете и пращайте по честичко, та все ще намѣримъ място нѣкога.

Редакцията.